

קידוש ידיים ורגלים

[שמות ל, יז-כא]

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעָשִׂיתָ כַּיּוֹד נְחֹשֶׁת וְכִנּוֹ
נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין
הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מַיִם: וְרָחֲצוּ אֶהָרָן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ
אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: כְּבֹאֵם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יְרַחֲצוּ־
מַיִם וְלֹא יָמָתוּ אוֹ כְּגִשְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֵת לְהַקְטִיר
אִשָּׁה לַיהוָה: וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ וְהָיְתָה
לָהֶם חֻק־עוֹלָם לֹא וְלִזְרָעוֹ לְדֹרֹתָם:

תרומת הדשן

[ויקרא ו, א-ז]

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צֹו אֶת־אֶהָרָן וְאֶת־בָּנָיו
לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הָעֹלָה הוּא הָעֹלָה עַל מוֹקְדֵה
עַל־הַמִּזְבֵּחַ כֹּל־הַלֵּילָה עַד־הַבֶּקֶר וְאִשׁ הַמִּזְבֵּחַ תּוֹקֵד בּוֹ:
וְלִבֶּשׂ הַכֹּהֵן מְדוּ כֹד וּמְכַנְסֵי־כֹד יִלְבֹּשׂ עַל־בָּשָׂרוֹ וְהָרִים
אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ
אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפִשֵׁט אֶת־בְּגָדָיו וְלִבֶּשׂ בְּגָדִים אַחֲרָיִם
וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מַחוּץ לְמַחֲנֶה אֶל־מְקוֹם טְהוֹר:
וְהָאִשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ תּוֹקֵד־בוֹ לֹא תִכְבֶּה וּבְעֵר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן
עֹצִים בְּבָקָר בְּבָקָר וְעֵרָד עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהַקְטִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי
הַשְּׁלָמִים: אִשׁ תָּמִיד תּוֹקֵד עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה:

אם יש לו פנאי, קודם פרשת התמיד יאמר:

[שמות כט, לח-מו]

וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל־הַמִּזְבֵּחַ כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנַיִם לַיּוֹם
תָּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה כְּבָקָר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ
הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים: וְעִשְׂרֵן סֹלֶת בָּלוּל בְּשֶׁמֶן כֶּתִית
רְבַע הַהֵינֶן וְנִסְדָּךְ רְבִיעֵת הַהֵינֶן יַיִן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד: וְאֶת
הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כַּמִּנְחַת הַכֶּבֶק וְכַגִּסְפָּה
תַעֲשֶׂה־לָּהּ לְרִיחַ נִיחַח אִשָּׁה לַיהוָה: עַל־תָּ תָּמִיד לְדַרְתִּיכֶם
פָּתַח אֶהְלִמוּעַד לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר אֹעֵד לָכֶם שְׁמָה לְדַבֵּר
אֵלַיךְ שֵׁם: וְנִעַדְתִּי שְׁמָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִקְדַּשׁ בְּכַבְדִּי:
וְקִדְשְׁתִּי אֶת־אֶהֱל מוּעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־אֶהֱרֹן וְאֶת־בְּנָיו
אֶקְדֹּשׁ לְכַהֵן לִי: וְשִׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִיִּיתִי לָהֶם
לְאֱלֹהִים: וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְשִׁכְנֵי בְּתוֹכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם:

פרשת התמיד

[במדבר כח, א-ח]

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם אֶת־קֶרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רִיחַ נִיחַחֵי תִשְׁמְרוּ
לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדֶי: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ
לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד:
אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה כְּבָקָר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה

בֵּין הָעֲרָבִים: וְעִשְׂרִית הָאִיפָה סֶלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
כֶּתִיב רְבִיעֵת הַהֵיזֵן: עֶלְת תְּמִיד הַעֲשִׂיָה בְּהַר סִינֵי לְרִיחַ
נִיחַח אִשָּׁה לִיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵיזֵן לְפֶכֶשׁ הָאֶחָד
בְּקֹדֶשׁ הַסֶּדֶךְ נִסְךְ שֶׁכֶר לִיהוָה: וְאֵת הַפֶּכֶשׁ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה
בֵּין הָעֲרָבִים כַּמִּנְחָת הַבֶּקָר וְכִנְסָכֹו תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח
לִיהוָה:

מזבח הקטורת ודיני קטורת וזמנו

[שמות ל, א-ז]

וְעִשִׂיתָ מִזְבֵּחַ מִקְטָר קְטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים תַעֲשֶׂה אֹתוֹ: אִמָּה
אָרְפּוֹ וְאִמָּה רַחְבּוֹ רְבֹוע יִהְיֶה וְאַמְתִּים קָמְתוֹ מִמֶּנּוּ
קִרְנָתָיו: וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת־גָּזָו וְאֶת־קִירְתָיו סָבִיב
וְאֶת־קִרְנָתָיו וְעִשִׂיתָ לוֹ זָר זָהָב סָבִיב: וְשִׁתִּי טַבַּעַת זָהָב
תַעֲשֶׂה־לוֹ | מִתַּחַת לְזָרוֹ עַל שְׁתֵּי צַלְעֹתָיו תַעֲשֶׂה עַל־שְׁנֵי
צַדָיו וְהָיָה לְכֹתִים לְכַדִּים לְשֹׂאת אֹתוֹ בַּהֶמָּה: וְעִשִׂיתָ
אֶת־הַפְּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב: וְנָתַתָּה אֹתוֹ לְפָנֵי
הַפְּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל־אֹרֶן הָעֵדֻת לְפָנֵי הַכִּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־
הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֹנֵקֵד לָךְ שִׁמָּה: וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהְרֵן קְטֹרֶת
סָמִים בְּבֶקָר בְּבֶקָר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנֶּזֶר יִקְטִירָנָה: וּבַהֲעֵלַת
אֶהְרֵן אֶת־הַנֶּזֶר בֵּין הָעֲרָבִים יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תְּמִיד לְפָנֵי
יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם: לֹא־תַעֲלוּ עָלָיו קְטֹרֶת זָרָה וְעֹלָה וּמִנְחָה
וְנִסְךְ לֹא תִסְכּוּ עָלָיו: וְכִפֹּר אֶהְרֵן עַל־קִרְנָתָיו אֶחָת בְּשָׁנָה

מִדָּם חַטָּאת הַכֹּפְרִים אַחַת בַּשָּׁנָה יִכַּפֵּר עָלֶיךָ לְדֹרֹתֶיךָ
קֹדֶשׁ-קֹדְשִׁים הוּא לַיהוָה:

קטורת הסמים

[שמות ל, לד-לו]

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה קַח-לָךְ סָמִים נְטִיף | וּשְׁחַלֵּת
וְחִלְבֵנָה סָמִים וּלְבֵנָה זָכָה בַד בְּכַד יִהְיֶה: וְעָשִׂיתָ
אֹתָהּ קְטֹרֶת רֶקַח מַעֲשֵׂה רֶקַח מִמַּלְח טָהוֹר קֹדֶשׁ:
וּשְׁחַקֵּת מִמֶּנָּה הִדֵּק וּנְתַתָּהּ מִמֶּנָּה לְפָנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל
מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲנִיעַד לָךְ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם:
תָּנוּ רֶבֶן פָּטוּם הַקְטֹרֶת בִּיצַד שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשֵׁשׁ
וּשְׁמוֹנֶה מָנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשֵׁשׁ וַחֲמִשָּׁה
בְּמִנְיַן יָמוֹת הַחֲמֹה. מָנֶה לְכֹל יוֹם. פָּרַס בְּשַׁחֲרִית וּפָרַס
בֵּין הָעֶרְפִּים. וְשֵׁלֶשֶׁה מָנִים יִתְּרִים שְׁמָהֶם מַכְנִים כִּהֵן גְּדוֹל
מְלֵא חֲפָנָיו בַּיּוֹם הַכֹּפְרִים. וּמַחְזִירֵן לְמַכְתֶּשֶׁת בְּעֶרְבַיּוֹם
הַכֹּפְרִים. וְשׁוֹחֲקוֹן יָפֶה יָפֶה כְּדִי שְׁתֵּהָא דָקָה מִן הַדָּקָה:
וְאַחַד עֶשֶׂר סָמָנִים הָיוּ בָּהּ. וְאֵלוֹ הֵן. (א) הַצָּרִי (ב) וְהַצִּפְרָן
(ג) הַחִלְבֵנָה (ד) וְהַלְבֹנָה מִשְׁקַל שֶׁבַע שְׁבָעִים
מָנֶה. (ה) מוֹר (ו) וְקִצְיֵעָה (ז) שְׁבַלֶּת גֵּרֵד (ח) וְכֹרֶפֶס מִשְׁקַל
שֵׁשֶׁה עֶשֶׂר שֵׁשֶׁה עֶשֶׂר מָנֶה. (ט) הַקְשֵׁט שְׁנַיִם עֶשֶׂר. (י)
וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. (יא) וְקִנְמוֹן תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כְּרִשְׁיָנָה תִּשְׁעָה
קִבּוּי. יֵין קִפְרִיסִין סְאִין תִּלְתָּא וְקִבּוּי תִּלְתָּא. וְאִם לֹא מִצָּא

יין קפריסין מביא חמר חורין עתיק. מלח סדומית רובע
מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר אף כפת
הירדן כל שהוא ואם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת
מכל סמניה חיב מיתה:

רפז שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף הנוסף
מעצי הקטף. ברית פרשינה למה היא באה, כדי
ליפות בה את הצפרן כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה
הוא בא כדי לשרות בו את הצפרן כדי שתהא עזה.
והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים
במקדש מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר. הדק היטב
היטב הדק. מפני שהקול יפה לבשמים. פממה
לחצאין כשרה. לשליש ולרביע לא שמענו:
אמר רבי יהודה זה הפלל. אם כמדתה כשרה לחצאין.
ואם חסר אחת מכל סמניה חיב מיתה:

תניא בר קפרא אומר. אחת לששים או לשבעים שנה
היתה באה של שירים לחצאין:

ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן בה קורטוב של דבש
אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין
בה דבש. מפני שהתורה אמרה כי כל שאר וכל דבש
לא תקטירו ממנו אשה ליהוה:

ג"כ: **יהוה** צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:

ג"פ: יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך: ג"פ: יהוה הושיעה
המלך יענגנו ביום קראנו: אתה סתר לי מצר תצרני רני
פלט תסוכבני סלה: וערכה ליהוה מנחת יהודה
וירושלים בימי עולם וכשנים קדמוניות:

אב"י הוה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא ואלבא
דאבא שאול. מערכה גדולה קודמת למערכה שניה
של קמרת. ומערכה שניה של קמרת קודמת לסדור שני
גזרי עצים. וסדור שני גזרי עצים קודם לדשון מזבח
הפנימי. ודשון מזבח הפנימי קודם להטבת חמש גרות.
והטבת חמש גרות קודמת לדם התמיד. ודם התמיד
קודם להטבת שתי גרות. והטבת שתי גרות קודמת
לקמרת. וקמרת קודמת לאברים. ואברים למנחה. ומנחה
לחבתין. וחבתין לגסכין. וגסכין למוספין. ומוספין לבזיכין.
ובזיכין קודמין לתמיד של בין הערפים. ושנאמר. וערף
עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים. עליה השלם
כל הקרבנות כלם:

אנא בכח גדלת ימינך תתיר צרורה: קבל רנת עמך
שגבנו מהרנו נורא: נא גבור דורשי יחודך כבבת
שמרים: ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם: חסין
קדוש ברוב טובך נהל עדתך: יחיד גאה לעמך פנה זוכרי
קדשתך: שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

רצון העולמים. אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד
במועדו ולהיות פהנים בעבודתם ולויים בדוכנם
וישראל במעמדם. ועתה בעונותינו חרב בית המקדש
ובטל התמיד. ואין לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי בדוכנו
ולא ישראל במעמדו. ואתה אמרת ונשלמה פרים
שפתינו. לכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו שיהא שיח שפתותינו חשוב ומקבל ומרצה
לפניך כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו ובמקומו
וכהלכתו:

חביתי כהן גדול

[ויקרא ו, יב-יז]

וידבר יהוה אל־משה לאמר: זה קרבן אהרן ובניו
אשר־יקריבו ליהוה ביום המושח אתו עשירת
האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בפקר ומחציתה בערב:
על־מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני מנחת
פתים תקריב ריח־ניחח ליהוה: והכהן המשיח תחתיו
מבניו יעשה אתה חק־עולם ליהוה כליל תקטר: וכל־
מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל:

בשבת אומרים

[במדבר כח, ט-י]

וביום השַׁבָּת שְׁנֵי־כִבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וְשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֲלֵת שַׁבַּת בְּשַׁבְּתוֹ עַל־עֲלֵת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה:

[ויקרא כד, ה-ח]

וּלְקַחְתָּ סֵלֶת וְאִפִּית אֹתָהּ שְׁתֵּים עָשָׂרָה חֲלוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים יִהְיֶה הַחֲלָה הָאֶחָת: וְשַׁמְתָּ אוֹתָם שְׁתֵּים מַעְרְכוֹת שֵׁשׁ הַמַּעְרֶכֶת עַל הַשְּׁלֶחָן הַטָּהוֹר לִפְנֵי יְהוָה: וְנָתַתְּ עַל־הַמַּעְרֶכֶת לְבֹנָה זָכָה וְהִיתָה לֶלֶחֶם לְאַזְכָּרָה אִשָּׁה לַיהוָה: בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יַעֲרֹכְנוּ לִפְנֵי יְהוָה תְּמִיד מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:

בראש חודש אומרים:

[במדבר כח, יא-טז]

וּבְרֵאשִׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וְשִׁלְשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לִפְרֵי הָאֶחָד וְשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד: וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרוֹן סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְכִבְשֵׁי הָאֶחָד עֹלָה רִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְפִּיהֶם חֲצִי הֵהִין יִיָּן לִפְרֵי וְשִׁלִּישֵׁת הֵהִין לְאֵיל וּרְבִיעֵת הֵהִין לְכִבְשֵׁי יִיָּן

זאת עלת הודש בחדשו לחדשי השנה: ושעיר עזים אחד
לחמאת ליהוה על-עלת התמיד יעשה ונסכו:

סדר אמירת קרבנות יחיד

עולה

אבל לא יאמר פרשת קרבנות

בשבת יכוין בקרבנות כקורא בתורה, ובערב יום הכפורים לא יאמר
יהי רצון אחר קרבנות יחיד רק אחר עולה, ויכוין כקורא בתורה
[ויקרא א, א יג]

ויקרא אל-משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר:
דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם אדם כיקריב
מכם קרבן ליהוה מן-הבהמה מן-הפקד ומן-הצאן תקריבו
את-קרבנכם: אם-עלה קרבנו מן-הפקד זכר תמים יקריבנו
אל-פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני יהוה: וסמך
ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: ושחט את-בן
הפקד לפני יהוה והקריבו בני אהרן הפהנים את-הדם
וזרקו את-הדם על-המזבח סביב אשר-פתח אהל מועד:
והפשיט את-העלה ונתח אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן
הפתן אש על-המזבח וערכו עצים על-האש: וערכו בני
אהרן הפהנים את הנתחים את-הראש ואת-הפדר על-
העצים אשר על-האש אשר על-המזבח: וקרבו וברעו

יִרְחַץ בַּמַּיִם וְהִקְטִיר הִפְתֵּן אֶת־הַכֹּל הַמְזֻבָּחַ עֲלֶיהָ אִשָּׁה
רִיח־נִיחֹחַ לַיהוָה: וְאִם־מִן־הַצֹּאן קָרְבָּנוּ מִן־הַבְּשָׂבִים אוֹ
מִן־הָעִזִּים לְעֹלָה זָכָר תָּמִים יִקְרִיבֶנּוּ: וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יַרְדֵּי
הַמְזֻבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה וּזְרְקוּ בְּנֵי אֹהֲלֵן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמֹו
עַל־הַמְזֻבֵּחַ סָבִיב: וְנָתַח אֹתוֹ לְנִתְחָיו וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־
פָּדְרוֹ וְעַרְףְּו הִפְתֵּן אֹתָם עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר
עַל־הַמְזֻבֵּחַ: וְהִקְרַב וְהִפְרָעִים יִרְחַץ בַּמַּיִם וְהִקְרִיב הִפְתֵּן
אֶת־הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמְזֻבָּחַ עֲלֶיהָ הוּא אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ
לַיהוָה:

אם יש לו פנאי, אחר פרשת עולה יוסיף:

[ויקרא א, יד-יז]

וְאִם מִן־הָעוֹף עֲלֶיהָ קָרְבָּנוּ לַיהוָה וְהִקְרִיב מִן־הַתְּרִים אוֹ
מִן־בְּנֵי הַיוֹנָה אֶת־קָרְבָּנוֹ: וְהִקְרִיבוּ הִפְתֵּן אֶל־הַמְזֻבֵּחַ
וּמִלֵּק אֶת־רֹאשׁוֹ וְהִקְטִיר הַמְזֻבָּחַ וּנְמִצָּה דָּמֹו עַל קִיר
הַמְזֻבֵּחַ: וְהִסִּיר אֶת־מְרָאתוֹ בְּנִצְתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצְל
הַמְזֻבֵּחַ קִדְמָה אֶל־מְקוֹם הַדָּשֵׁן: וְשִׁפֵּעַ אֹתוֹ בְּכַנְפָּיו לֹא
יִבְדִּיל וְהִקְטִיר אֹתוֹ הִפְתֵּן הַמְזֻבָּחַ עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר
עַל־הָאֵשׁ עֲלֶיהָ הוּא אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:

אין אומרים יה"ר בשבת אחר קרבנות יחיד, ובערב יוה"כ רק אחר
עולה אומרים, ועל שאר קרבנות אין אומרים רק יכוין כקורא
בתורה.

רבוז [כֹּל] הָעוֹלָמִים. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. שִׁיחָא זֶה חָשׁוּב
וּמִקְבֵּל לִפְנֵיךָ כְּאֵלֹו הַקְּרִבְתִּי עוֹלָה:

מנחה

[ויקרא ב, א-יג]

וּנְפֶשׁ כִּי־תִקְרִיב קֶרְבַּן מִנְחָה לַיהוָה סֶלֶת יִהְיֶה קֶרְבְּנוֹ וַיִּצַק
עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְנָתַן עָלֶיהָ לִבְנָה: וְהֵבִיֵּאתָ אֶל־בְּנֵי אֹהֶרֶן
הַכֹּהֲנִים וְקִמִּץ מִשֶּׁם מְלֵא קִמְצוֹ מִסֶּלֶתָהּ וּמִשֶּׁמֶנָּה עַל
כָּל־לִבְנֹתָהּ וְהִקְטִיר הִפְהֵן אֶת־אֲזִכָּרְתָהּ הַמְזֻבַּחַת אִשָּׁה
רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: וְהִנּוֹתַרְתָּ מִן־הַמִּנְחָה לְאֹהֶרֶן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ
קֹדְשִׁים מֵאֲשֵׁי יְהוָה: וְכִי תִקְרַב קֶרְבַּן מִנְחָה מֵאִפֶּה תִנּוּר
סֶלֶת חֲלוֹת מִצַּת בְּלוּלַת בֶּשֶׂמֶן וּרְקִיקֵי מִצּוֹת מְשֻׁחִים
בֶּשֶׂמֶן: וְאִם־מִנְחָה עַל־הַמִּזְבֵּחַת קֶרְבֶּנֶד סֶלֶת בְּלוּלָה בֶּשֶׂמֶן
מִצָּה תִהְיֶה: פְּתוֹת אֹתָהּ פְּתִים וַיִּצַקְתָּ עָלֶיהָ שֶׁמֶן מִנְחָה
הוּא: וְאִם־מִנְחַת מִרְחֶשֶׁת קֶרְבֶּנֶד סֶלֶת בֶּשֶׂמֶן תַּעֲשֶׂה:
וְהֵבֵאתָ אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מֵאֵלֶּה לַיהוָה וְהִקְרִיבָהּ
אֶל־הִפְהֵן וְהִגִּישָׁה אֶל־הַמְזֻבַּח: וְהָרִים הִפְהֵן מִן־הַמִּנְחָה
אֶת־אֲזִכָּרְתָהּ וְהִקְטִיר הַמְזֻבַּחַת אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:
וְהִנּוֹתַרְתָּ מִן־הַמִּנְחָה לְאֹהֶרֶן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים מֵאֲשֵׁי
יְהוָה: כָּל־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה לֹא תַעֲשֶׂה חֶמֶץ
כִּי כָל־שֶׂאֵר וְכָל־דְּבַשׁ לֹא־תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַיהוָה:
קֶרְבַּן רֵאשִׁית תִּקְרִיבוּ אֹתָם לַיהוָה וְאֶל־הַמְזֻבַּח לֹא־יַעֲלוּ
לְרִיחַ נִיחֹחַ: וְכָל־קֶרְבַּן מִנְחָתְךָ בַּמֶּלַח תִּמְלַח וְלֹא תִשְׁבִּית
מֶלַח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתְךָ עַל כָּל־קֶרְבֶּנֶד תִּקְרִיב
מֶלַח:

אם יש לו פנאי, אחר פרשת מנחה יוסיף:

[ויקרא ו, ז-יא]

וְזֹאת תֹּזְכֶרֶת הַמִּנְחָה הַקְּרִיב אֹתָהּ בְּנֵי־אֱהֲרֹן לִפְנֵי יְהוָה
אֶל־פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ: וְהָיִים מִמֶּנּוּ בְּקִמְצוֹ מִסֹּלֶת הַמִּנְחָה
וּמִשְׁמֶנֶה וְאֵת כָּל־הַלֶּבֶנָה אֲשֶׁר עַל־הַמִּנְחָה וְהִקְטִיר
הַמִּזְבֵּחַ רִיחַ נִיחֹחַ אֲזַפְרָתָה לַיהוָה: וְהַנּוֹתֶרֶת מִמֶּנּוּ יֹאכְלוּ
אֱהֲרֹן וּבָנָיו מִצֹּת תֹּאכַל בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ בַּחֲצַר אֹהֶל־מוֹעֵד
יֹאכְלוּהָ: לֹא תֹאפֶה חֶמֶץ חֲלָקִים נָתַתִּי אֹתָהּ מֵאֲשֵׁי קֹדֶשׁ
קֹדְשִׁים הוּא כַּחֲטָאֹת וְכֹאשִׁם: כָּל־זֹכֶר בְּבָנֵי אֱהֲרֹן יֹאכְלֶנָה
חֻק־עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאֲשֵׁי יְהוָה כֹּל אֲשֶׁר־יִגַע בָּהֶם יִקְדָּשׁ:

כהן לא יאמר כאן יה"ר רק אחר כך.

רבוז [כָּל] הָעוֹלָמִים. יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵיךָ. שִׁיחָא זֶה חָשׁוּב
וּמִקְבֵּל לִפְנֵיךָ כִּי אֵלֹהֵי הַקְּרִבָּתִי מִנְחָה:

כהן מוסיף:

[ויקרא ו, יב-יז]

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: זֶה קִרְבַּן אֱהֲרֹן וּבָנָיו
אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ לַיהוָה בַּיּוֹם הַמִּשְׁחָה אֹתוֹ עֲשִׂיֹת
הָאֵפֶה סֹלֶת מִנְחָה תְּמִיד מִחֲצִיתָהּ בְּבֶקֶר וּמִחֲצִיתָהּ בְּעֶרֶב:
עַל־מַחֲבַת בִּשְׁמֵן תַּעֲשֶׂה מִרְבֶּכֶת תְּבִיאֶנָה תִּפְיֵי מִנְחַת
פְּתִיִם תִּקְרִיב רִיח־נִיחֹחַ לַיהוָה: וְהִכְהֵן הַמְּשִׁיחַ תַּחֲתָיו
מִבָּנָיו יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חֻק־עוֹלָם לַיהוָה כָּל־לַיִל תִּקְטָר: וְכָל־
מִנְחַת כֹּהֵן כָּל־לַיִל תִּהְיֶה לֹא תֹאכַל:

כהן יאמר כאן יה"ר.

שלמים ותודה

[ויקרא ג, א-טז]

וְאִם-זֶבַח שְׁלָמִים קָרְבְּנוֹ אִם מִן-הַבֶּקָר הוּא מִקְרִיב
אִם-זֶכֶר אִם-נִקְבָּה תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ לִפְנֵי יְהוָה:
וּסְמֵךְ יָדוֹ עַל-רֹאשׁ קָרְבְּנוֹ וּשְׁחֲטֵהוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּזְרָקוּ
בְּנֵי אֹהֶלן הַפְּתָנִים אֶת-הַדָּם עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְהַקְרִיב
מִזְבַּח הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה לַיהוָה אֶת-הַחֹלֶב הַמְכַסֶּה אֶת-
הַקָּרֶב וְאֶת כָּל-הַחֹלֶב אֲשֶׁר עַל-הַקָּרֶב: וְאֶת שְׁתֵּי הַפְּלִיֹת
וְאֶת-הַחֹלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל-הַפְּסָלִים וְאֶת-הִיתָרֹת
עַל-הַפְּכֹד עַל-הַפְּלִיֹת יְסִירָנָה: וְהִקְטִירוּ אֹתוֹ בְּנֵי-אֹהֶלן
הַמִּזְבֵּחַ עַל-הָעֹלָה אֲשֶׁר עַל-הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל-הָאֵשׁ אִשָּׁה
רִיחַ נִיחַח לַיהוָה:

[ויקרא ז, יא-לח]

וְזֹאת תֹּודַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יִקְרִיב לַיהוָה: אִם
עַל-תּוֹדָה יִקְרִיבֵנוּ וְהַקְרִיב אֶל-זֶבַח הַתּוֹדָה חֲלוֹת
מִצּוֹת בְּלוֹלֹת בְּשֶׁמֶן וְרִקִּיקֵי מִצּוֹת מִשְׁחִים בְּשֶׁמֶן וְסֹלֶת
מִרְפֶּכֶת חֲלֹת בְּלוֹלֹת בְּשֶׁמֶן: עַל-חֲלֹת לֶחֶם חֲמִיץ יִקְרִיב
קָרְבְּנוֹ עַל-זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו: וְהַקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל-
קָרְבָן תְּרוּמָה לַיהוָה לִפְתֹּחַ הַזָּרֶק אֶת-דָּם הַשְּׁלָמִים לוֹ
יִהְיֶה: וּבָשָׂר זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו בְּיוֹם קָרְבְּנוֹ יֵאָכֵל לְאִיִּנִיחַ
מִמֶּנּוּ עַד-בֶּקָר: וְאִם-נֶדֶר אִם נִדְבָה זֶבַח קָרְבְּנוֹ בְּיוֹם
הַקְרִיבוֹ אֶת-זִבְחוֹ יֵאָכֵל וּמִמַּחֲרַת וְהַנּוֹתֵר מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל:

והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף: ואם
האכל יאכל מבשר-זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה
המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת
ממנו עונה תשא: והבשר אשר יגע בכל-טמא לא יאכל
באש ישרף והבשר כל-טהור יאכל בשור: והנפש אשר-
תאכל בשור מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ונפש פיתגע בכל-טמא
בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל-שקץ טמא
ואכל מבשר-זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה: וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני
ישראל לאמר כל-חלב שור וכשב ועז לא תאכלו: וחלב
גבלה וחלב מרפה יעשה לכל-מלאכה ואכל לא תאכלהו:
כי כל-אכל חלב מן-הבהמה אשר יקריב ממנה אשה
ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה: וכל-דם לא
תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה: כל-נפש אשר-
תאכל כל-דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: וידבר יהוה
אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל לאמר המקריב
את-זבח שלמיו ליהוה יביא את-קרבנו ליהוה מזבח
שלמיו: ידיו תביאינה את אשי יהוה את-החלב על-החזה
יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה: והקטיר
הפתן את-החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו: ואת
שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם: המקריב

אֶת־דָּם הַשְּׁלָמִים וְאֶת־הַחֶלֶב מִבְּנֵי אֹהֶרֶן לוֹ תִּהְיֶה שׁוֹק הַיָּמִין לְמִנְחָה: כִּי אֶת־חֹזֶה הַתְּנוּפָה וְאֶת א שׁוֹק הַתְּרוּמָה לְקַחְתִּי מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי שְׁלָמֵיהֶם וְאֶתְּנֶנּוּ אֹתָם לְאֹהֶרֶן הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו לְחֶקֶעוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאֵת מִשְׁחַת אֹהֶרֶן וּמִשְׁחַת בָּנָיו מֵאֲשֵׁי יְהוָה בַּיּוֹם הַקָּרִיב אֹתָם לְכַהֵן לַיהוָה: אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לָהֶם בַּיּוֹם מִשְׁחֹו אֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֶקֶת עוֹלָם לְדוֹרְתָם: וְאֵת הַתּוֹרָה לְעֹלָה לַמִּנְחָה וּלְחֻטָּאת וּלְאֲשָׁם וּלְמִלּוּאִים וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים: אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי בַּיּוֹם צִוְּתוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶת־קִרְבָּנֵיהֶם לַיהוָה בְּמִדְבַר סִינַי:

אם יש לו פנאי, אחר פרשת שלמים יוסיף:

[ויקרא ג, ו-יז]

וְאִם־מִן־הַצֹּאֵן קִרְבָּנֹו לְזִבַּח שְׁלָמִים לַיהוָה זָכָר אוֹ נִקְבָּה תָּמִים יִקְרִיבֵנּוּ: אִם־כֶּשֶׁב הוּא־מִקְרִיב אֶת־קִרְבָּנֹו וְהַקְרִיב אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה: וְסִמְךָ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁ קִרְבָּנֹו וְשַׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶרֶן אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְהַקְרִיב מִזִּבְּחַ הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה לַיהוָה חֶלְבוֹ הָאֵלִיָּה תְּמִימָה לְעֹמֶת הָעֶצֶה יְסִירְנָה וְאֶת־הַחֶלֶב הַמְּכַסֶּה אֶת־הַקָּרֶב וְאֵת כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקָּרֶב: וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּפָלִית וְאֶת־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עֲלֶהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הִיתְרָתָ עַל־הַכֶּבֶד עַל־הַכְּפָלִית יְסִירְנָה: וְהַקְמִירוּ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לֶחֶם אִשָּׁה לַיהוָה: וְאִם־עוֹ קִרְבָּנֹו

וְהִקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה: וּסְמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁוֹ וּשְׁחַט אֹתוֹ
לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶרֶן אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב: וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ קָרְבָּנוֹ אִשָּׁה לַיהוָה אֶת־הַחֶלֶב
הַמְכַסֶּה אֶת־הַקָּרֵב וְאֵת כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקָּרֵב: וְאֵת
שְׁתֵּי הַכִּפֹּיֹת וְאֶת־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכִּסְאִים
וְאֶת־הַיִּתְרֹת עַל־הַכֹּבֵד עַל־הַכִּפֹּיֹת יְסִירָנָה: וְהִקְטִירֶם
הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לַחֵם אִשָּׁה לְרִיחַ נִיחֹחַ כָּל־חֶלֶב לַיהוָה:
חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם כָּל־חֶלֶב וְכֹל־דָּם
לֹא תֹאכְלוּ:

בערב פסח ובחול המועד פסח לא יאמר יה"ר

רַבּוֹן [כָּל] הָעוֹלָמִים. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. שִׁיְהֵא זֶה חָשׁוּב
וּמְקַבֵּל לִפְנֵיךָ כְּאֵלוֹ הַקְּרִבְתִּי שְׁלָמִים וְתוֹדָה:

נִסְכִּים

[במדבר טו, א-טז]

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם כִּי תֵבְאוּ אֶל־אֶרֶץ מוֹשְׁבֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן
לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם אִשָּׁה לַיהוָה עֹלָה אוֹ־זֶבַח לִפְלֵא־נֶדֶר אוֹ
בְנִדְבָה אוֹ בְמַעֲדֵיכֶם לַעֲשׂוֹת רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה מִן־הַבֶּקָר
אוֹ מִן־הַצֹּאן: וְהִקְרִיב הַמְקַרֵּב קָרְבָּנוֹ לַיהוָה מִנְחַח סֶלֶת
עֲשׂוֹן כָּלֹל בְּרִבְעִית הֵהִין שָׁמֶן: וַיִּזַּן לְנֶסֶךְ רְבִיעִית הֵהִין

תַּעֲשֶׂה עַל־הַעֲלָה אוֹ לִזְבַּח לִפְנֵי הָאֱחָד: אוֹ לֵאֵיל
תַּעֲשֶׂה מִנְחָה סֹלֶת שְׁנֵי עֶשְׂרִים בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלִשִׁית
הֵקִין: וַיִּין לְנֶסֶךְ שְׁלִשִׁית הֵהִין תִּקְרִיב רִיח־נִיחֹחַ לַיהוָה:
וְכִי־תַעֲשֶׂה בֶן־בְּקָר עֹלָה אוֹ־זֶבַח לְפִלֵּא־גֵר אוֹ־שְׁלָמִים
לַיהוָה: וְהִקְרִיב עַל־בֶּן־הַבְּקָר מִנְחָה סֹלֶת שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים
בְּלוּל בְּשֶׁמֶן חֲצִי הֵקִין: וַיִּין תִּקְרִיב לְנֶסֶךְ חֲצִי הֵהִין אִשָּׁה
רִיח־נִיחֹחַ לַיהוָה: כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְשׂוֹר הָאֶחָד אוֹ לֵאֵיל הָאֶחָד
אוֹ־לִשָּׁה בִּכְבָּשִׁים אוֹ בְּעִזִּים: כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כִכָּה
תַּעֲשׂוּ לְאֶחָד כַּמִּסְפָּרִם: כָּל־הָאֲזָרָח יַעֲשֶׂה־כִכָּה אֶת־אֱלֹהֵהּ
לְהִקְרִיב אִשָּׁה רִיח־נִיחֹחַ לַיהוָה: וְכִי־יִגֹּר אֶתְכֶם גֵּר אוֹ
אֲשֶׁר־בְּתוֹכְכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם וְעָשָׂה אִשָּׁה רִיח־נִיחֹחַ לַיהוָה
כַּאֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ בֶן יַעֲשֶׂה: הִקְהֵל חֻקָּה אַחַת לָכֶם וְלִגֵּר הַגֵּר
חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם כִּכֶם כַּגֵּר יִהְיֶה לִפְנֵי יְהוָה: תוֹרָה
אַחַת וּמִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם וְלִגֵּר הַגֵּר אֶתְכֶם:

רבוז [כל] העולמים. יהי רצון מלפניך. שיהא זה חשוב
ומקבל לפניך באלו הקרבתי לכל קרבן מנחתו
ונסכו:

חטאת

[ויקרא ד, כז-לא]

ואם־נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת
ממצות יהוה אשר לא־תעשינה ואשם: או

הוֹדַע אֵלָיו חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהִבִּיא קָרְבָּנוּ שְׁעִירַת עִזִּים
תְּמִימָה נִקְבָּה עַל־חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא: וְסָמַךְ אֶת־יָדָיו עַל
רֹאשׁ הַחֲטָאת וְשָׁחַט אֶת־הַחֲטָאת בְּמָקוֹם הָעֹלָה: וְלָקַח
הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעָיו וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה
וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת־כָּל־חֲלֵבָהּ
יִסִּיר כַּאֲשֶׁר הוֹסֵר חֵלֶב מֵעַל־זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן
הַמִּזְבֵּחַה לְרִיחַ נִיחַח לַיהוָה וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לוֹ:

אם יש לו פנאי, אחר פרשת החטאת יאמר:

[ויקרא ד, לב-לה]

וְאִם־כֹּבֵשׁ יִבִּיא קָרְבָּנוּ לְחֲטָאת נִקְבָּה תְּמִימָה יִבִּיאָנָה:
וְסָמַךְ אֶת־יָדָיו עַל רֹאשׁ הַחֲטָאת וְשָׁחַט אֹתָהּ
לְחֲטָאת בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִשָּׁחַט אֶת־הָעֹלָה: וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם
הַחֲטָאת בְּאֶצְבָּעָיו וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־
דָּמָהּ יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת־כָּל־חֲלֵבָהּ יִסִּיר כַּאֲשֶׁר
יוֹסֵר חֵלֶב־הַכֹּשֵׁב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֹתָם
הַמִּזְבֵּחַה עַל אֲשֵׁי יְהוָה וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל־חֲטָאתוֹ
אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח לוֹ:

[ויקרא ו, יז-כג]

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו
לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הַחֲטָאת בְּמָקוֹם אֲשֶׁר תִּשָּׁחַט
הָעֹלָה תִּשָּׁחַט הַחֲטָאת לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא:
הַכֹּהֵן הַמַּחְטָא אֹתָהּ יֹאכְלָנָה בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ תֹּאכַל בַּחֲצֵר

אָהֵל מוֹעֵד: כָּל אֲשֶׁר-יִגַע בְּבִשְׂרָה יִקְדָּשׁ וְאֲשֶׁר יִזֶּה מִדְּמֹה
עַל-הַפָּגַד אֲשֶׁר יִזֶּה עָלֶיהָ תִּכְבַּס בְּמָקוֹם קָדָשׁ: וּכְלֵי-חָרֶשׁ
אֲשֶׁר תְּבַשְׁלֶנּוּ יִשְׁכַּר וְאִם-בְּכֵלֵי נְחֹשֶׁת בְּשִׁלָּה וּמִרְק
וְשִׁטְף בַּמָּיִם: כָּל-זָכָר בְּכַהֲנִים יֹאכַל אֶתְּהָ קָדָשׁ קְדָשִׁים
הוּא: וְכָל-חַטָּאת אֲשֶׁר יוֹבֵא מִדְּמֹה אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד לְכַפֵּר
בְּקָדָשׁ לֹא תֹאכַל בְּאֵשׁ תִּשְׂרָף:

אחר פרשת חטאת ואשם לא יאמר כלום. ואם לבו נוקפו שמה
נכשל בכריתות השכיחים כגון חילול שבת או חמץ בפסח או חלב
או דם ונתספק שמה אחר מעשה נודע לו שחטא ונתחייב חטאת
ועתה שכח, יאמר:

רבוז [כָּל] הָעוֹלָמִים. יְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךָ. אִם נִתְחַיֵּבְתִּי
חַטָּאת שְׂיֵהָא זֶה חָשׁוּב וּמִקְבֵּל לִפְנֵיךָ כְּאִלּוֹ
הַקְּרַבְתִּי חַטָּאת:

חטאת עולה ויורד

[ויקרא ה, א-יג]

וּנְפֹשׁ כִּי-תִחַטָּא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עֹד אִו רָאָה אִו
יָדַע אִם-לֹא יֵגִיד וְנִשְׂא עוֹנוֹ: אִו נִפְשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע
בְּכָל-דְּבַר טָמֵא אִו בְּנִבְלַת חַיָּה טָמְאָה אִו בְּנִבְלַת בְּהֵמָה
טָמְאָה אִו בְּנִבְלַת שְׂרִץ טָמֵא וְנִעְלַם מִפְּנֵי וְהוּא טָמֵא
וְאֲשָׁם: אִו כִּי יִגַע בְּטָמְאֹת אָדָם לְכָל טָמְאֹתוֹ אֲשֶׁר יִטְמֵא
בָּהּ וְנִעְלַם מִפְּנֵי וְהוּא יָדַע וְאֲשָׁם: אִו נִפְשׁ כִּי תִשָּׁבַע
לְבַטָּא בְּשִׁפְתָיִם לְהִרְעוֹ אִו לְהִיטִיב לְכָל אֲשֶׁר יִבְטָא

הָאָדָם בְּשִׁבְעָה וְנֶעְלָם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאִשָּׁם לְאַחַת
מֵאֵלֶּה: וְהָיָה כִּי־יֵאָשֵׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְוֹדָה אֲשֶׁר חָטָא
עָלֶיהָ: וְהָבִיֵא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
נִקְבָּה מִן־הַצֹּאֵן בְּשֵׁבֶה אוֹ־שְׁעִירַת עֵזִים לְחַטָּאת וְכִפֹּר
עָלָיו הִכְהֵן מִחַטָּאתוֹ: וְאִם־לֹא תִגִּיעַ יָדוֹ דֵּי שָׂה וְהָבִיֵא
אֶת־אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תָרִים אוֹ־שְׁנֵי בְּנֵי־יוֹנָה לַיהוָה
אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה: וְהָבִיֵא אַתֶּם אֶל־הַכֹּהֵן וְהַקָּרִיב
אֶת־אֲשֶׁר לְחַטָּאת רֵאשׁוֹנָה וּמִלֶּק אֶת־רֵאשׁוֹ מִמּוֹל עֶרְפוֹ
וְלֹא יִבְדִּיל: וְהָיָה מִדָּם הַחַטָּאת עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהִנְשָׂאֲר
בְּדָם יִמְצָה אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ חַטָּאת הוּא: וְאֶת־הַשְּׁנֵי
יַעֲשֶׂה עֹלָה כַּמִּשְׁפָּט וְכִפֹּר עָלָיו הִכְהֵן מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא
וְנִסְלַח לוֹ: וְאִם־לֹא תִשְׁיֹג יָדוֹ לְשְׁתֵּי תָרִים אוֹ לְשְׁנֵי
בְּנֵי־יוֹנָה וְהָבִיֵא אֶת־קֶרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירַת הָאֶפֶה סֵלֶת
לְחַטָּאת לֹא־יֵשִׁים עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְלֹא־יִתֵּן עָלֶיהָ לִבְנֵה כִּי
חַטָּאת הוּא: וְהָבִיֵא אֶל־הַכֹּהֵן וְקִמֵּץ הַכֹּהֵן אֶמְנָה מְלֹא
קִמְצוֹ אֶת־אִזְבֻּרְתָּהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עַל אִשֵּׁי יְהוָה
חַטָּאת הוּא: וְכִפֹּר עָלָיו הִכְהֵן עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא
מֵאַחַת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ וְהִיתָה לָּכֵן כַּמִּנְחָה:

לא יאמר יהי רצון ואם לבו נוקפו וכו' [עיין לעיל] יאמר:

רַבּוֹן [פֶּל] הַעוֹלָמִים. יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. אִם נִתְחַיַּבְתִּי קֶרֶן
עוֹלָה וְיִזְרַד. שִׁיְהֵא זֶה חָשׁוּב וּמִקְבֵּל לְפָנֶיךָ בְּאֵלּוֹ
הַקְּרַבְתִּי קֶרֶן עוֹלָה וְיִזְרַד:

אשם גזילות

קודם פרשת האשם יאמר:

[ויקרא ה, יז-כז]

**וְאִם-נִפְשׁוּ כִּי תִחַטָּא וְעָשְׂתָה אַחַת מִכָּל-מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר
לֹא תַעֲשִׂינָהּ וְלֹא-יָדַע וְאִשָּׁם וְנִשְׂא עֹנֹו: וְהָבִיא
אֵיל תְּמִים מִן-הַצֹּאן בְּעֶרְפָּךְ לְאִשָּׁם אֶל-הַכֹּהֵן וְכִפֵּר עָלָיו
הַכֹּהֵן עַל שְׁגָגָתוֹ אֲשֶׁר-שָׁגָג וְהוּא לֹא-יָדַע וְנִסְלַח לוֹ: אִשָּׁם
הוּא אִשָּׁם אִשָּׁם לַיהוָה: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
נֶפֶשׁ כִּי תִחַטָּא וּמַעֲלָה מֵעַל בִּיהוָה וְכִחַשׁ בְּעִמִּיתוֹ בְּפִקְדוֹן
אוֹ-בִתְשׁוּמַת יָד אוֹ בְגוֹל אוֹ עֵשֶׂק אֶת-עִמִּיתוֹ: אוֹ-מִצָּא
אֲבֵדָה וְכִחַשׁ בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל-שֶׁקֶר עַל-אַחַת מִכָּל אֲשֶׁר-
יַעֲשֶׂה הָאָדָם לַחַטָּא בְהִנָּה: וְהָיָה כִּי-יִחַטָּא וְאִשָּׁם וְהָשִׁיב
אֶת-הַגְּזוּלָה אֲשֶׁר גָּזַל אוֹ אֶת-הַעֲשֻׂק אֲשֶׁר עֲשָׂה אוֹ
אֶת-הַפְּקוּדוֹן אֲשֶׁר הִפְקֵד אֹתוֹ אוֹ אֶת-הָאֲבֵדָה אֲשֶׁר מָצָא:
אוֹ מִכָּל אֲשֶׁר-יִשְׁבַּע עָלָיו לְשֶׁקֶר וְשָׁלַם אֹתוֹ בְּרֵאשׁוֹ
וְחִמְשָׁתָיו יִסַּף עָלָיו לְאִשֶּׁר הוּא לוֹ יִתְּנֶנּוּ בַיּוֹם אֲשַׁמְתּוֹ:
וְאֶת-אֲשָׁמוֹ יָבִיא לַיהוָה אֵיל תְּמִים מִן-הַצֹּאן בְּעֶרְפָּךְ
לְאִשָּׁם אֶל-הַכֹּהֵן: וְכִפֵּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה וְנִסְלַח לוֹ
עַל-אַחַת מִכָּל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה לְאִשְׁמָה בָּהּ:**

אחר זה לא יאמר יהי רצון, ואם לבו נוקפו [עי' לעיל] יאמר, ולא
יאמר כי אם אחר שהחזיר הממון לבעליו, שאסור להביא
אשמו קודם השבת הגזולה.

וְזָאת תּוֹרַת הָאֱשֵׁם קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא: בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר
 יִשְׁחַטּוּ אֶת־הָעֵלָה יִשְׁחַטּוּ אֶת־הָאֱשֵׁם וְאֶת־דָּמּוֹ
 יִזְרֹק עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְאֶת־כֶּל־חֲלָבּוֹ יִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֵת
 הָאֵלֶיּוֹהִי וְאֶת־הַחֶלֶב הַמְּכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב: וְאֵת שְׁתֵּי הַפִּלִּית
 וְאֶת־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עָלֶיהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכֶּסֶלִים וְאֶת־הִיתָרֹת
 עַל־הַכֶּבֶד עַל־הַפִּלִּית יִסִּירָנָה: וְהַקְטִיר אֹתָם הִכֵּהוּ
 הַמִּזְבֵּחַ אֵשׁ לַיהוָה אֱשֵׁם הוּא: כָּל־זָכָר בַּפְּהִימִים יֹאכְלֵנוּ
 בְּמִקּוֹם קֹדֶשׁ יֹאכַל קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא: כַּחֲטָאת כַּאֲשֶׁם
 תּוֹרָה אַחַת לָהֶם הִכֵּהוּ אֲשֶׁר יִכְפֹּרֵבוּ לוֹ יִהְיֶה: וְהִכֵּהוּ
 הַמִּקְרִיב אֶת־עֹלֹת אִישׁ עֹזֵר הָעֵלָה אֲשֶׁר הַקְרִיב לִפְהֵן לוֹ
 יִהְיֶה: וְכֹל־מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאפֶה בַּתְּנוּרָה וְכֹל־נִעְשָׂה בַּמִּרְחָשֶׁת
 וְעַל־מַחֲבֵת לִפְהֵן הַמִּקְרִיב אֹתָהּ לוֹ תִּהְיֶה: וְכֹל־מִנְחָה
 בְּלוּלָה־בְּשֶׁמֶן וְחֶרֶבָה לְכֹל־בְּנֵי אֶהֱרָן תִּהְיֶה אִישׁ כַּאֲחָיו:

אחר זה לא יאמר יהי רצון, ואם לבו נוקפו [עי' לעיל], יאמר:

רְבוֹן [כָּל] הָעוֹלָמִים. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. אִם נִתְחַיְבֵתִי אֱשֵׁם
 שִׁיְהֶא זֶה חָשׁוּב וּמְקַבֵּל לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ הִקְרַבְתִּי אֱשֵׁם:

